

Ομιλία του Δημάρχου Λεμεσού Νίκου Νικολαΐδη στα εγκαίνια της Έκθεσης Ζωγραφικής του διακεκριμένου Έλληνα ζωγράφου Βασίλη Βαγιάννη, στο Mediterranean Beach Hotel, στις 7 Μαρτίου 2018

Είναι με ιδιαίτερη χαρά που αποδέχτηκα την πρόσκληση να τελέσω τα εγκαίνια της Έκθεσης Ζωγραφικής του διακεκριμένου Έλληνα ζωγράφου Βασίλη Βαγιάννη, τον οποίο και καλωσορίζω ακόμα μια φορά στο νησί μας.

Η σχέση του κυρίου Βαγιάννη με την Κύπρο, χρονολογείται εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Το ίδιο και η σχέση του με τον Πνευματικό Όμιλο Λεμεσού, που είναι ο διοργανωτής της φετινής έκθεσης, Ψάχνοντας το αρχείο μου, εντόπισα ακόμα δύο προσκλήσεις από τον Πνευματικό Όμιλο Λεμεσού σε ισάριθμες διοργανώσεις εκθέσεων έργων του Βασίλη Βαγιάννη, μια το 2005 και μια το 2011. Συνεπώς η φετινή έκθεση είναι τουλάχιστον η τρίτη, που διοργανώνει ο Πνευματικός Όμιλος Λεμεσού. Πάντα με αναπόσπαστο και σημαντικό κομμάτι των εκθέσεων αυτών, το καλλιτεχνικό πρόγραμμα από το Φωνητικό Συγκρότημα του Ομίλου «Μελωδία», υπό τη διεύθυνση της μοναδικής μαέστρου Βιολέτας Κακομανώλη.

Χαιρόμαστε λοιπόν, που ακόμα μια χρονιά ο εκλεκτός ζωγράφος Βασίλης Βαγιάννης είναι και πάλι στο νησί μας, προσφέροντας μας ξανά την ευκαιρία να απολαύσουμε τα έργα του, και επισφραγίζοντας με τον τρόπο αυτό μια μακρά

πορεία και σχέση αμοιβαίας αγάπης μεταξύ του καλλιτέχνη και του κυπριακού κοινού.

Έχω διαβάσει πολλά βιογραφικά σημειώματα για το Βασίλη Βαγιάννη. Να μου επιτρέψετε να διαβάσω ένα σύντομο απόσπασμα, από ένα βιογραφικό σημείωμα που έγραψε ο ίδιος για τον εαυτό του:

«Τα εννιά πρώτα, τα πιο τρυφερά χρόνια της ζωής μου, τα πέρασα στη γραφική Μυτιλήνη. Γεννήθηκα σ' ένα ψηλό παραδοσιακό σπίτι με κήπο και απεριόριστη θέα. Ο δρόμος του σπιτιού ήτανε και είναι ακόμη καλντερίμι. Το σπίτι δεν υπάρχει πια. Υπάρχουν όμως οι αναμνήσεις, εντονότατα χαραγμένες στη ψυχή μου. Θυμάμαι που έβλεπα τη θάλασσα, το κόλπο της Γέρας, πίσω από τους κατάφυτους λόφους των ελαιώνων. Τα παραδοσιακά νησιώτικα τραγούδια από ντόπιους μουσικούς, οι χοροί, τα πανηγύρια, οι γιορτές, το λιομάζωμα, οι τράτες οι βόλτες με τις βάρκες, και τα παραλιακά καφενδάκια, ήταν στοιχεία που μου δημιούργησαν (υποσυνείδητα για τότε) ρομαντισμό και λυρισμό. Η αγάπη για το νησί μου με ώθησε αργότερα να επισκεφτώ όλα σχεδόν τα νησιά της Ελλάδας, που τα θεωρώ μικρούς παραδείσους. Είναι κι αυτά αγαπημένα θέματα.

Σε ηλικία 9 ετών ήρθα με την οικογένειά μου στην Αθήνα. Στα 13 μου ξεκίνησα να ζωγραφίζω με λάδι όπου μπορούσα, σε χαρτόνια, σε όστρακα, σε ξύλινες επιφάνειες. Όταν τέλειωσα το Λύκειο πήγα στο Παρίσι, όπου σπούδασα και πήρα το πτυχίο της Φυσικής-Χημείας (1978). Παράλληλα με

τις σπουδές μου φοίτησα για ένα διάστημα στη Σχολή Καλών Τεχνών του Παρισιού. Εκεί έκανα την πρώτη μου ατομική έκθεση (1974)».

Έκτοτε ακολούθησαν δεκάδες εκθέσεις, σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Ελλάδας, αλλά στο εξωτερικό, από τις ΗΠΑ, τον Καναδά, τη Γερμανία και ασφαλώς την αγαπημένη του καλλιτέχνη, την Κύπρο.

Ελέχθη ότι η τέχνη του Βασίλη Βαγιάννη είναι ένα ταξίδι ψυχής με εικόνες. Ένα ταξίδι, και διαβάζω από μια πρόσφατη αναφορά, «..... που μας κάνει να χαρούμε την ομορφιά του ουρανού και της θάλασσάς μας σε όλες τις εποχές. Τους πίνακες ζωντανεύουν άνθρωποι όλων των ηλικιών από μικρά παιδιά νέα κορίτσια καθώς και μορφές γερόντων. Ο ζωγράφος χρησιμοποιώντας ενίοτε το άλογο — που είναι το αγαπημένο του — μας σεργιανίζει στους δρόμους στα σοκάκια και στις ομορφιές της Κυπριακής γης τα σπίτια τα τοπία και τους ανθρώπους της..... Η ζωγραφική του Βασίλη Βαγιάννη έχει επηρεαστεί από το ρομαντισμό, τις αρχέγονες μνήμες, τον Βυζαντινό πολιτισμό, τα Αιγαιοπελαγίτικα θέματα, την πρόσφατη ιστορία, τις ηρωικές σελίδες της πρόσφατης ιστορίας καθώς και από την ποίηση αναγνωρισμένων Ελλήνων ποιητών..... Η ζωγραφική του Βαγιάννη γίνεται πιο ζωντανή γιατί ο καλλιτέχνης καταφέρνει να εμπνέεται από στίχους Ελλαδιτών και Κυπρίων ποιητών όπως οι Οδυσσέας Ελύτης, Γιάννης Ρίτσος, ο Δ. Σολωμός, ο Γ. Σεφέρης, ο Λειβαδίτης, ο Σαχτούρης και ιδιαίτερα από τον αγαπημένο ήρωα ποιητή της Κύπρου Ευαγόρα Παλληκαρίδη.....»

Ας απολαύσουμε λοιπόν την έκθεση του αγαπημένου μας ζωγράφου, και ας αφήσουμε τους εαυτούς μας να γίνουν συμμετέτοχοι σε αυτό το συναρπαστικό ταξίδι ψυχής του Βασίλη Βαγιάννη.

Εύχομαι καλή επιτυχία και καλή συνέχεια στο Βασίλη Βαγιάννη.